

DECYZJA KOMISJI

z dnia 27 czerwca 2012 r.

w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych koncentratów białka sojowego pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

(2012/343/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

(4) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

(5) Wszystkie ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i uwzględnione w stosownych przypadkach.

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

(6) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących i niepowiązanych importerów unijnych w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wyrywkową, zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej oraz – w razie stwierdzenia takiej konieczności – umożliwić dobór próby, wszyscy producenci eksportujący i niepowiązani importerzy unijni zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie – zgodnie ze specyfikacją zawartą w zawiadomieniu o wszczęciu – podstawowych informacji na temat ich działalności związanej z produktem objętym postępowaniem w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). W sprawie kontroli wyrywkowej producentów eksportujących konsultowano się także z władzami ChRL.

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA

(1) W dniu 19 kwietnia 2011 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych koncentratów białka sojowego pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).(2) Postępowanie zostało wszczęte w następstwie skargi złożonej w dniu 7 marca 2011 r. przez Solae Europe SA („skarżący”), przedsiębiorstwo reprezentujące znaczącą część, w tym przypadku ponad 25 %, łącznej unijnej produkcji koncentratów białka sojowego⁽³⁾. Wspomniana skarga zawierała dowody wskazujące na przywóz po cenach dumpingowych przedmiotowego produktu i na wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające do wszczęcia postępowania.

2.1. KONTROLA WYRYWKOWA PRODUCENTÓW EKSPORTUJĄCYCH

(7) Dwudziestu producentów eksportujących dostarczyło informacje, o które zostali poproszeni w ramach kontroli wyrywkowej, i zaoferowało współpracę w przewidzianym terminie. Wielkość sprzedaży unijnej dokonywanej przez tych producentów (ich grupy) stanowiła ok. 90 % wielkości przywozu objętego postępowaniem w OD. Poziom współpracy uznano zatem za wysoki.

2. STRONY ZAINTERESOWANE POSTĘPOWANIEM

(3) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu postępowania skarżącego, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących i przedstawicieli ChRL, importerów, zainteresowanych dostawców i użytkowników, a także ich stowarzyszenia. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie

(8) Biorąc pod uwagę dużą liczbę (grup) producentów eksportujących, którzy zgłosili chęć współpracy, podjęto decyzję, że konieczna jest kontrola wyrywkowa producentów eksportujących.

(9) Zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała wyboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu, która mogła zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. Wybrana w ten sposób próba pierwotnie składała się z dwóch grup powiązanych przedsiębiorstw, obejmujących m.in. pięciu indywidualnych producentów i reprezentujących

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. C 121 z 19.4.2011, s. 71.⁽³⁾ Mimo powiązań z grupą producentów eksportujących w Chinach, skarżącego uznaje się za producenta unijnego, przede wszystkim dlatego, że dostępne są dowody świadczące o tym, że wywóz dokonywany przez tę grupę do UE jest bardzo ograniczony.

od 40 do 50 % wielkości wywozu w OD produktu objętego postępowaniem z ChRL do UE. Po otrzymaniu informacji, że wspomniane dwie grupy będą musiały prawdopodobnie zostać potraktowane do celów nałożenia cła antydumpingowego jako jeden podmiot (zob. motyw 41), próbę rozszerzono o trzecią grupę producentów eksportujących, tak że reprezentuje ona od 45 do 60 % wywozu z Chin. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami i władzami Chin w sprawie pierwotnego doboru próby, jak również w sprawie jej rozszerzenia. Dwóch powiązanych producentów eksportujących zaprotestowało przeciwko rozszerzeniu próby, argumentując, że w przypadku takiego rozszerzenia byliby oni lepszymi kandydatami na trzecią grupę producentów eksportujących włączoną do próby. Należy podkreślić, że zgodnie z przepisami art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zaproponowana nowa próba składała się z trzech grup producentów eksportujących z największym udziałem sprzedaży w UE produktu objętego postępowaniem w OD. Ponadto wielkość sprzedaży unijnej produktu objętego postępowaniem w OD dokonanej przez dwóch powiązanych producentów, którzy uważali, że powinni zostać wybrani jako trzecia grupa, była bardzo mała, gdyż stanowiła mniej niż 10 % wielkości sprzedaży dokonanej przez wybraną trzecią grupę. Potwierdzono zatem, że w rozszerzonej próbie zaproponowane trzy grupy będą najbardziej reprezentatywne. Więcej zastrzeżeń nie zgłoszono.

2.2. KONTROLA WYRYWKOWA IMPORTERÓW

- (10) Po zbadaniu przedłożonych informacji i mając na uwadze dużą liczbę importerów, którzy wyrazili chęć współpracy, podjęto decyzję o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej importerów niepowiązanych.
- (11) Na włączenie do próby zgodziło się siedmiu importerów niepowiązanych, reprezentujących 20 % łącznej wielkości przywozu do Unii produktu objętego postępowaniem. Do próby wybrano trzech importerów, reprezentujących 17 % łącznej wielkości przywozu z ChLR i prawie 90 % wielkości przywozu importerów współpracujących. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia uwag na temat doboru próby. Nie zgłoszono żadnych zastrzeżeń. Jeden z importerów objętych próbą zerwał współpracę i nie dostarczył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

2.3. ODPOWIEDZI NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU I WERYFIKACJA

- (12) Aby umożliwić grupom producentów eksportujących w ChRL objętych próbą ewentualne złożenie wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) lub o indywidualne traktowanie („IT”), Komisja przesłała im odpowiednie formularze wniosków. W tym względzie dwie grupy przedsiębiorstw objęte próbą złożyły wnioski o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, a ostatnia grupa objęta próbą złożyła wniosek o IT zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

- (13) Formularze wniosków o MET/IT zostały również wysłane do (grup) producentów eksportujących nieobjętych próbą, którzy zgłosili zamiar zwrócenia się o indywidualne badanie w zastosowaniu art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (14) Komisja przesłała kwestionariusze producentom eksportującym objętym próbą, jak również nieobjętym próbą producentom eksportującym, którzy zgłosili zamiar zwrócenia się o indywidualne badanie, skarżącemu i innym znanym producentom unijnym, objętym próbą importerom oraz wszystkim znanym użytkownikom.
- (15) Po zwróceniu się do producentów z ewentualnych krajów analogicznych Brazylii, Izraela i Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”) o nadesłanie informacji, wysłano także kwestionariusze do producentów, którzy zaferowali współpracę, w Brazylii i Izraelu, w celu ustalenia wartości normalnej dla przedsiębiorstw, którym nie można było przyznać MET (zob. motywy od 60 do 64 poniżej).
- (16) Pełne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech grup producentów eksportujących w ChRL objętych próbą, jednego producenta z Brazylii, jednego producenta z Izraela, jednego producenta unijnego (posiadającego jeden zakład produkcyjny w Belgii i drugi – w Danii), dwóch (spośród trzech) importerów objętych próbą oraz od czterech użytkowników w UE. Drugi producent z Brazylii nadesłał niekompletne odpowiedzi.
- (17) Ponadto otrzymano jeden wniosek o indywidualne badanie („IE”) zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego od jednego producenta eksportującego nieobjętego próbą („wnioskodawca A”) i jednej grupy powiązanych producentów eksportujących nieobjętych próbą (wspólnie „wnioskodawca B”) (1). Po przeanalizowaniu informacji dostarczonych przez strony objęte próbą, jak również wniosków zawierających prawidłowo wypełnione kwestionariusze, stwierdzono, że liczba samych (grup) producentów eksportujących, którzy mieliby zostać poddani kontroli wyrywkowej, jest tak duża, że dodatkowe indywidualne badania byłyby nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłyby zakończenie dochodzenia w rozsądnym terminie. Wnioskujących o indywidualne badanie poinformowano zatem o odrzuceniu ich wniosków.
- (18) Wnioskodawca B zakwestionował decyzję o odrzuceniu jego wniosku o IE. Stwierdził on, że odmowa byłaby sprzeczna z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz z art. 6.10 Porozumienia antydumpingowego WTO („ADA”) zgodnie z wykładnią Organu Rozstrzygania Sporów WTO zastosowaną niedawno w sprawie dotyczącej elementów złącznych (2). Po drugie, taka odmowa byłaby sprzeczna z podstawową zasadą proporcjonalności.

(1) Informuje się, że wnioskodawca B jest podmiotem powiązany z skarżącym.

(2) WTO, sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 15 lipca 2011 r. WT/DS397/AB/R, Wspólnoty Europejskie – ostateczne środki antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali z Chin.

- (19) Jeśli chodzi o argument pierwszy, art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz art. 6.10 ADA wyraźnie zezwalają organowi prowadzącemu dochodzenie na nieuwzględnienie wniosku o IE w przypadku, gdy liczba zainteresowanych eksporterów lub producentów jest zbyt duża, by badania takie były wykonalne w praktyce. W sprawozdaniu Organu Apelacyjnego WTO w sprawie elementów złącznych wyjaśniono, że złożone w terminie wnioski o IE powinny być „co do zasady” przyjmowane, chyba że byłoby to „nadmiernie uciążliwe”⁽¹⁾. W tym przypadku weryfikacja odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz odpowiedzi na pytania zawarte w formularzu wniosku o MET złożonych przez wnioskujących o IE pociągałaby za sobą dochodzenie na miejscu w jednym przedsiębiorstwie (wnioskodawca A) i dwóch innych przedsiębiorstwach (stanowiących część wnioskodawcy B). Podczas tych dochodzeń na miejscu należałoby zweryfikować zgodność z przepisami art. 2 ust. 7 lit. c), a także zgłoszone dane dotyczące struktury, kosztów (w tym kosztów produkcji i zakupów), sprzedaży i rentowności. Wobec dużej liczby przedsiębiorstw już zbadanych w ramach próby dodanie dodatkowego wnioskodawcy byłoby rzeczywiście nadmiernie uciążliwe i poważnie zagroziłoby zakończeniu dochodzenia w rozsądnym terminie. Decyzja, by nie przyjmować wniosków o indywidualne badanie, jest zatem uzasadniona prawnie i nie łamie zasady proporcjonalności.
- (20) Po poinformowaniu, że indywidualne badanie byłoby zbyt uciążliwe, wnioskodawca B zaproponował wycofanie wniosku o MET, jeśli zgodzono by się na jego zbadanie pod kątem IT. Wnioskodawca stwierdził, że skoro w OD przeprowadził tylko jedną niewielką transakcję wywozu, nie będzie już wnioskował o MET, a Komisja nie musi przeprowadzać weryfikacji na miejscu w ChRL w celu stwierdzenia dumpingu i że wystarczające będzie sprawdzenie tej pojedynczej transakcji wywozu podczas weryfikacji odpowiedzi wnioskodawcy w UE na pytania zawarte w kwestionariuszu. Na tej podstawie eksporter argumentował, że przyznanie indywidualnego badania nie byłoby uciążliwe.
- (21) Jednakże jeżeli przyznano by IE, weryfikacja wnioskodawcy B na miejscu byłaby konieczna, gdyż bez weryfikacji na miejscu w ChRL obu producentów z grupy nie można by wykluczyć istnienia innej sprzedaży do UE podczas OD. Taka weryfikacja byłaby nadmiernie uciążliwa, biorąc pod uwagę wielkość próby obejmującej trzy duże grupy przedsiębiorstw. Wniosek został wobec tego odrzucony.
- (22) Utrzymano decyzję, aby nie przyjmować wniosków o indywidualne badanie. Wobec wymienionych powyżej powodów stwierdzono ostatecznie, że wnioski o indywidualne badanie nie mogą zostać rozpatrzone pozytywnie, ponieważ dochodzenie stałoby się wówczas nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłoby to zakończenie dochodzenia w rozsądnym terminie.
- (23) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody lub zagrożenia wystąpieniem

szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) producenci eksportujący w ChRL:

- Gushen Biological Technology Group Co., Ltd. wraz z przedsiębiorstwami powiązanymi, Dezhou,
- Shandong Crown Soya Protein Co., Ltd. wraz z przedsiębiorstwami powiązanymi, Shenxian, Qingdao, Yucheng,
- Shandong Sinoglory Health Food Co., Ltd. wraz z przedsiębiorstwami powiązanymi, Liaocheng, Qingdao;

b) producenci unijni:

- Solae Europe, z zakładami produkcyjnymi w:

- Belgii, Ieper (Solae Belgium), oraz

- Danii, Aarhus (Solae Denmark);

c) producenci w państwie analogicznym:

- Bremil Industria De Produtos Alimenticios Ltda., Arroio do Meio,

- Solae do Brasil Ind. Com. Alimentos Ltda., Esteio, Sao Paulo.

3. OKRES OBJĘTY DOCHODZENIEM

- (24) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od 2007 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

4. USTALENIA NA ETAPIE TYMCZASOWYM

- (25) Na etapie tymczasowym uznano, że wprowadzenie środków tymczasowych nie byłoby właściwe, szczególnie ze względu na potrzebę dalszej analizy związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych niektórych koncentratów białka sojowego pochodzących z ChRL a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

⁽¹⁾ Zob. wspomniane wcześniej sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 15 lipca 2011 r., motyw 319.

5. DALSZE POSTĘPOWANIE

- (26) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których podjęto decyzję o niewprowadzeniu tymczasowych środków antidumpingowych („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające swoje opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się.
- (27) Komisja kontynuowała zbieranie informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Oprócz weryfikacji wspomnianych w motywie 23 powyżej przeprowadzono kolejną weryfikację w siedzibie Kerry w Bristolu (Zjednoczone Królestwo), jednego z importerów i użytkowników białka sojowego, którzy współpracowali podczas dochodzenia.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (28) Produkt objęty postępowaniem został zdefiniowany w zawiadomieniu o wszczęciu jako koncentraty białka sojowego zawierające 65 % lub więcej białka ($N \times 6,25$) w przeliczeniu na suchą masę z wyłączeniem dodanych witamin, składników mineralnych, aminokwasów i dodatków do żywności, pochodzące z ChRL („produkt objęty postępowaniem”) i objęte obecnie kodami CN ex 2106 10 20, ex 2106 90 92, ex 2309 90 10, ex 2309 90 99 (ex 2309 90 96 od dnia 1 stycznia 2012 r.) oraz ex 3504 00 90.
- (29) W obrębie opisanego powyżej zakresu produktu można wyróżnić dwie główne grupy produktów. (i) koncentraty białka sojowego („koncentraty” obejmujące koncentraty proste/podstawowe oraz koncentraty dalej przetwarzane), o zawartości białka większej niż 65 %, ale mniejszej niż 90 %; oraz (ii) izolaty białka sojowego („izolaty”), o zawartości białka nie mniejszej niż 90 %.
- (30) Ustalono także, że podczas gdy prosty koncentrat jest raczej podstawowym produktem o niskiej wartości dodanej, izolaty i koncentraty dalej przetwarzane wymagają znacznie więcej przetwarzania i w rezultacie są produktami o wyższej wartości dodanej.
- (31) Zakres produktu opisany powyżej obejmuje również proste (nieprzetwarzane dalej) koncentraty przeznaczone na paszę dla zwierząt. Tego typu produkty były wytwarzane w UE w okresie badanym przez jeden zakład należący do skarżącego, znajdujący się we Francji, oraz przez inne przedsiębiorstwo, ADM, z siedzibą w Niderlandach.
- (32) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący zwrócił się o zmianę zakresu produktu poprzez wykluczenie koncentratów wykorzystywanych na paszę dla zwierząt. Skarżący wyraził sprzeciw wobec podejścia zaproponowanego w dokumencie przedstawiającym tymczasowe

ustalenia i stwierdził, że wykluczenie danych z francuskiego zakładu, który zamknięto w 2009 r. (tj. w połowie okresu badanego) doprowadziło do niespójności pozostałych danych (nadal obejmujących dane z ADM). W związku z tym sprzedaż i udział w rynku producentów unijnych produktu objętego dochodzeniem były sztucznie zawyżone.

- (33) Skarżący stwierdził, że ze względu na stosunkowo stabilny popyt, część podaży zapewnianej przez francuski zakład Solae do momentu jego zamknięcia w 2009 r. została przejęta przez konkurencyjne przedsiębiorstwo w UE – ADM. W rezultacie pominięcie danych z francuskiego zakładu doprowadziło do mylącego porównania danych z 2008 r., kiedy ADM miało jedynie mniejszy udział w rynku koncentratów dla zwierząt, z danymi z OD, kiedy ADM miało znacznie większy udział w tym rynku.
- (34) W szczególności skarżący dostarczył informacje dotyczące technicznych i chemicznych różnic między koncentratami przeznaczonymi na paszę dla zwierząt, z jednej strony, a innymi koncentratami i izolatami, z drugiej strony. Dla takich podgrup wykorzystywane są również różne kanały dystrybucji. Ponadto koncentraty przeznaczone na paszę dla zwierząt objęte są innym kodem CN niż inne koncentraty (przeznaczone na żywność) i izolaty.
- (35) Po złożeniu skargi przez skarżącego jeden z eksporterów nie zgodził się z wnioskiem o ograniczenie zakresu produktu. Jednak eksporter ten błędnie zrozumiał wniosek i myślał, że wniosek miał na celu wyłączenie wszystkich rodzajów koncentratów białka sojowego, podczas gdy w rzeczywistości dotyczy on jedynie prostych koncentratów białka sojowego przeznaczonych na paszę dla zwierząt. Dodatkowo eksporter nie przedstawił żadnego uzasadnienia opartego na faktach, dlatego wniosek miałby być bezpodstawny.
- (36) Należy również zauważyć, że w oparciu o informacje zgromadzone podczas dochodzenia przywóz koncentratów białka sojowego przeznaczonych na paszę dla zwierząt stanowi mniej niż 1 % łącznego chińskiego przywozu do Unii produktu objętego dochodzeniem (wg jego pierwotnej definicji).
- (37) Biorąc pod uwagę powyższe, a w szczególności ewidentne różnice związane z właściwościami technicznymi, chemicznymi oraz z rynkiem, uznaje się za stosowne ograniczenie zakresu produktu poprzez wyłączenie prostych koncentratów białka sojowego w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt. W rezultacie produktem objętym postępowaniem są koncentraty białka sojowego, z wyłączeniem takich produktów w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt, zawierające 65 % lub więcej białka ($N \times 6,25$) w przeliczeniu na suchą masę z wyłączeniem dodanych witamin, składników mineralnych, aminokwasów i dodatków do żywności, pochodzące z ChRL („produkt objęty postępowaniem”), objęte obecnie kodami CN ex 2106 10 20, ex 2106 90 92 oraz ex 3504 00 90.

- (38) Produkt objęty postępowaniem jest stosowany głównie w przemyśle spożywczym do zastosowań w przetwórstwie mięsa i w substytutach mięsa. Inne zastosowania spożywcze obejmują sosy sałatkowe, zupy, napoje w proszku, batoniki energetyczne, niezawierające mleka zabielače do kawy, mrożone desery, substytuty bitej śmietany, preparaty dla niemowląt, pieczywo, płatki śniadaniowe, makarony itp. Ze względu na swoje funkcje produkt objęty postępowaniem ma również pewne szczególne zastosowania np. w środkach klejących, asfaltach, żywicach, środkach czyszczących, kosmetykach, tuszach, skórkach, farbach, powłokach papieru, pestycydach/fungicydach, poliestrach i włóknach tekstylnych.
- (39) Pomimo pewnych różnic w ewentualnych zastosowaniach końcowych różne rodzaje produktu objętego postępowaniem, koncentraty i izolaty mają te same podstawowe cechy fizyczne i chemiczne. Z powyższych przyczyn uznaje się, że stanowią one jeden produkt.

2. PRODUKT PODOBNY

- (40) Stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem oraz niektóre koncentraty białka sojowego produkowane i sprzedawane na rynku krajowym ChRL i na rynku krajowym Brazylii, która posłużyła jako państwo analogiczne, jak również niektóre koncentraty białka sojowego produkowane i sprzedawane w Unii przez przemysł unijny mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz zastosowania. W związku z powyższym produkty te uznaje się za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

1. POWIĄZANIA MIĘDZY GRUPĄ SINOGLORY I GRUPĄ GUSHEN

- (41) Wśród objętych próbą producentów eksportujących znajdowały się Shandong Crown Soya Protein Co. Ltd. wraz z przedsiębiorstwami powiązаныmi („grupa Crown”), Gushen Biological Technology Group Co. Ltd. wraz z przedsiębiorstwami powiązаныmi („grupa Gushen”) oraz Sinoglory Health Food Co. Ltd. wraz z przedsiębiorstwami powiązаныmi („grupa Sinoglory”). Na wczesnym etapie dochodzenia uznano, że grupy Gushen i Sinoglory mogłyby być traktowane jako eksporterzy powiązani. Jednakże w następstwie wyjaśnień dostarczonych przez tych eksporterów ostatecznie zdecydowano uznać grupy Gushen i Sinoglory za odrębne podmioty do celów niniejszego dochodzenia.

2. TRAKTOWANIE NA ZASADACH RYNKOWYCH („MET”)

- (42) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu pochodzącego z ChRL wartość normalna jest ustalana zgodnie z ust. 1–6 wspomnianego artykułu dla tych producentów, którzy, jak stwierdzono, spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (43) W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria te są podsumowane poniżej:

- 1) decyzje gospodarcze i koszty są odpowiedzią na warunki panujące na rynku i brak jest znacznej ingerencji ze strony państwa;
- 2) rejestry księgowe podlegają niezależnej kontroli zgodnie z międzynarodowymi standardami księgowości i są stosowane do wszystkich celów;
- 3) nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;
- 4) prawo upadłościowe i prawo rzeczowe gwarantują pewność i stabilność prawa; oraz
- 5) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.

(44) Wnioski o MET złożyły grupy Crown i Sinoglory.

(45) Zarówno dla grupy Crown, jak i Sinoglory Komisja zebrała wszystkie informacje, które uważała za niezbędne, oraz sprawdziła wszystkie dane podane we wniosku o MET, jak również wszelkie inne informacje uznane za niezbędne, na terenie danych przedsiębiorstw.

(46) Z dochodzenia wynikało, że obie grupy przedsiębiorstw nie spełniały kryteriów ustanowionych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, nie mogły zatem otrzymać MET.

(47) W szczególności obie grupy przedsiębiorstw nie spełniły kryteriów 1, 2 i 3.

PIERWSZA GRUPA

- (48) W przypadku pierwszej grupy jeden z producentów grupy nie spełnił kryterium 1, ze względu na istnienie obowiązku sprzedaży wszystkich produktów na rynku międzynarodowym. Nawet jeśli przedsiębiorstwo twierdziło, że przepis ten nie był obowiązujący, rzeczywiście nigdy nie dokonywało ono sprzedaży na rynku krajowym (z wyjątkiem niewielkiej sprzedaży w 2007 r.). Co się tyczy kryterium 2, w przypadku obu producentów grupy stwierdzono szereg problemów księgowych. Co więcej, jedno z przedsiębiorstw grupy nie złożyło formularza wniosku o MET. Ponadto jedno z przedsiębiorstw grupy wydzierzało część swoich gruntów bez zapisu wpływów z dzierżawy w księgach rachunkowych, ponieważ nie wystawiono żadnych faktur lub dowodów płatności. Kiedy zakład ten został przeniesiony do nowego miejsca produkcji, a część jego wyposażenia stała się zbędna, nie przeprowadzono testu na utratę wartości. Na koniec, kiedy jedno z przedsiębiorstw grupy kupiło nową działkę gruntu, otrzymało ono transfer rządowy przeznaczony na rekompensatę dla mieszkańców wioski, którzy musieli się wyprowadzić. Płatność ta nie została jednak wykorzystana na ten cel, lecz na zmniejszenie kosztu prawa użytkowania gruntu. Co się tyczy kryterium 3, dwóch producentów grupy wymienia surowce od wspólnego dostawcy surowców bez odpowiedniej dokumentacji lub zapisów księgowych, na podstawie bardzo nieformalnych uzgodnień bez żadnych dostosowań w odniesieniu do różnic cen lub

opłat: stanowi to formę handlu barterowego. Ponadto jeden producent mógł użytkować grunty, należące do jego udziałowca większościowego, bez żadnych płatności przez szereg lat. Zdaniem tego przedsiębiorstwa było to możliwe dzięki temu, że prawa do użytkowania gruntów zostały nabyte po bardzo niskiej cenie przez spółkę dominującą w kontekście prywatyzacji.

(49) Po ujawnieniu szczegółowych ustaleń w sprawie MET, jak również po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, grupa ponowiła wcześniejsze argumenty, że jeden z dwóch producentów nie powinien być uznany za prawnie powiązanego z resztą grupy. Jednakże jeśli chodzi o ten argument, ustalono, że dwóch wspomnianych producentów prowadziło skoordynowaną strategię handlową i przemysłową wraz z resztą grupy, w tym praktyki handlu barterowego, o których mowa w motywie 48 powyżej. Wniosek ten został wobec tego odrzucony.

(50) Grupa stwierdziła również, że ograniczenie sprzedaży dla jednego z producentów było jedynie wspomniane w jego statucie, a nie w zezwoleniu na prowadzenie działalności lub świadectwie zatwierdzenia. Według przedsiębiorstwa ograniczenie to nie było więc wiążące. Ponadto argumentowano, że przedsiębiorstwo, które nie przedłożyło wniosku o MET, nie było przedsiębiorstwem produkcyjnym lub handlowym, a raczej pośrednikiem płatności i że grupa poczyniła wszelkie starania, aby udostępnić wszelkie dostępne informacje.

(51) Niemniej jednak, jak wspomniano powyżej, omawiany producent wyraźnie przestrzegał ograniczenia sprzedaży. Ponadto statut spółki stanowi część dokumentów, które są przedstawiane do zatwierdzenia przez organy władzy przy tworzeniu spółki i w związku z tym oczywiste jest, że treść takich dokumentów stanowi podstawę dla rzeczywistej działalności przedsiębiorstwa. Ponadto w odniesieniu do przedsiębiorstwa, które nie przedłożyło wniosku o MET, stwierdzono, że rzeczywiście uczestniczyło ono w niektórych aspektach sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem i dlatego powinno było przedłożyć wniosek. W związku z tym oba wnioski zostały odrzucone.

DRUGA GRUPA

(52) W przypadku drugiej grupy jeden z producentów eksportujących również podlegał ograniczeniu sprzedaży, polegającym na tym, że 70 % jego produkcji powinno być przeznaczone na sprzedaż eksportową. Nie spełniał więc kryterium 1. Co się tyczy kryterium 2, stwierdzono szereg problemów dotyczących amortyzacji aktywów i zmian zasad rachunkowości. Co do kryterium 3, wartość przypisywana dwóm działkom gruntu w księgach rachunkowych jednego z przedsiębiorstw znacznie się waha i uznaje się, że nabywając działki gruntu po cenie znacznie poniżej wartości rynkowej, spółka otrzymała ukrytą dotację. Ponadto inne przedsiębiorstwo z grupy korzystało z bezpłatnej dzierżawy działki gruntu przez rok i nabyło prawa użytkowania gruntu po cenie niższej niż wartość rynkowa. Wreszcie szereg gwarancji wewnątrzgrupowych nie zostało ujawnionych w informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego, z naruszeniem MSR 24.

(53) Po ujawnieniu szczegółowych ustaleń w sprawie MET, jak również po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, grupa stwierdziła, że *de facto* sprzedaż tych dwóch producentów nie podlegała żadnym ograniczeniom sprzedaży. Według tych przedsiębiorstw fakt, że ich poszczególne wielkości wywozu były zgodne z ograniczeniami w ich statutach, wynikał tylko z równowagi podaży i popytu na rynku białka sojowego. Podkreśliły one, że te restrykcyjne przepisy zostały usunięte z treści statutów wkrótce po OD. Ponadto, co się tyczy kryterium 2, grupa stwierdziła, że oprócz pomniejszych błędów w rachunkowości przedsiębiorstwo całkowicie spełniało chińskie standardy rachunkowości, które są przedkładane nad MSR. W odniesieniu do praw do użytkowania gruntu grupa stwierdziła, że różne wartości dwóch działek wynikały z kosztów niwelowania jednej z nich. Ponadto podkreślono, że nieodpłatna dzierżawa drugiej działki gruntu była spowodowana opóźnieniami administracyjnymi, zanim można było faktycznie nabyć prawa do użytkowania gruntów, oraz że w każdym przypadku wartość tego zwolnienia z opłaty była tylko nieznaczna w porównaniu z przychodami operacyjnymi spółki.

(54) Co się tyczy kryterium 1, statut spółki jest częścią dokumentów przedkładanych władzom i zatwierdzanych przy tworzeniu przedsiębiorstwa. Uważa się, że fakt, że spółka przestrzegała ograniczenia sprzedaży, wynika z wymogu takiego ograniczenia i oczywiste jest, że treść takich dokumentów stanowi podstawę dla rzeczywistej działalności przedsiębiorstwa. Ponadto należy podkreślić, że usunięcie ograniczeń ze statusu spółki miało miejsce już po OD i jest w związku z tym bez znaczenia na potrzeby niniejszego dochodzenia. Co się tyczy kryterium 2, stwierdzono, że nie można było potwierdzić trafności i rzetelności rejestrów księgowych. Ponadto rejestry księgowe spółki powinny być poddawane audytowi zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości, czego nie można było potwierdzić podczas weryfikacji. W odniesieniu do kryterium 3 w czasie wizyty weryfikacyjnej na miejscu nie przedstawiono żadnych dowodów uzasadniających koszty niwelacji wspomnianej działki gruntu. Wreszcie, niezależnie od przedstawionych wyjaśnień, pozostaje faktem, że jedna ze spółek dzierżawiła nieodpłatnie grunt przez pewien okres i w związku z tym korzystała z dotacji. Uwagi te nie były zatem w stanie zmienić ustaleń w sprawie MET. Niniejszym potwierdza się więc wcześniejsze ustalenia.

3. INDYWIDUALNE TRAKTOWANIE („IT”)

(55) Na podstawie art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, dla państw, których dotyczy ten artykuł, można ustalić ogólnokrajową stawkę celną, z wyjątkiem przedsiębiorstw, które mogą udowodnić, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria te są podsumowane poniżej:

- w przypadku przedsiębiorstw będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub spółek „joint venture” eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków,
- ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane,

- większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych; urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości, lub należy wykazać, że spółka jest mimo to wystarczająco niezależna od interwencji państwa,
- przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym, oraz
- interwencja państwa nie pozwala na obejście środków antydumpingowych, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek celnych.
- (56) Grupa Gushen wniosowała jedynie o IT. Wniosek ten zbadano i nie znaleziono żadnego elementu wskazującego, że przedsiębiorstwo nie spełnia wyżej wymienionych kryteriów. Stwierdzono zatem, że grupie Gushen można przyznać IT.
- (57) Przeprowadzono również ocenę w odniesieniu do grup Crown i Sinoglory, ponieważ MET nie został im przyznany. W obu przypadkach nie znaleziono żadnego elementu wskazującego, że przedsiębiorstwa te nie spełniają wyżej wymienionych kryteriów. Stwierdzono zatem, że obu grupom przedsiębiorstw można przyznać IT.
- (58) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący wyraził sprzeciw wobec przyznania IT grupom eksporterów objętym próbą. Jednakże wobec nienałożenia środków dalsze badanie tej kwestii nie było konieczne.
- #### 4. WARTOŚĆ NORMALNA
- (59) Jak wyjaśniono w motywie 46, MET nie przyznano dwóm objętym próbą grupom, które złożyły o to wnioski. Trzecia grupa objęta próbą nie złożyła wniosku o MET. W związku z tym, zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, wartość normalna dla wszystkich grup została ustalona na podstawie cen lub wartości skonstruowanej w państwie analogicznym.
- a) **Państwo analogiczne**
- (60) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja stwierdziła, że zamierza wykorzystać USA jako właściwe państwo analogiczne dla celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL, a zainteresowane strony zostały zaproszone do zgłaszania uwag w tej sprawie.
- (61) Otrzymano liczne uwagi i zaproponowano jako alternatywę inne państwa, w szczególności Brazylię i Izrael. Główny argument przeciwko USA jako państwu analogicznemu dotyczył tego, że w USA produkt objęty postępowaniem wytwarza się z genetycznie zmodyfikowanej soi, podczas gdy nie mogłoby to mieć miejsca w ChRL. Z genetycznie zmodyfikowanej soi można potencjalnie uzyskać produkt, który jest stosowany przez innych użytkowników lub inne gałęzie przemysłu przetwórczego. Jeden producent eksportujący wspomniany również, że amerykańska spółka zależna skarżącego ma dominującą pozycję na rynku amerykańskim, w wyniku czego zawyża krajowe ceny sprzedaży.
- (62) W świetle otrzymanych uwag Komisja zwróciła się do wszystkich znanych producentów w Brazylii, Izraelu i USA z szeregiem podstawowych pytań dotyczących ich produkcji, sprzedaży i rynków lokalnych oraz zapytaniem, czy byliby gotowi przedstawić bardziej szczegółowe informacje na temat swoich cen i kosztów, jeśli ich kraj zostałby wybrany jako państwo analogiczne. Tylko jeden producent z USA oraz dwóch brazylijskich producentów odpowiedziało, udzielając wymaganych informacji i oferując dalszą współpracę. Na późniejszym etapie także izraelski producent nadesłał pełne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponadto Komisja starała się uzyskać informacje na temat wyżej wymienionych oraz innych potencjalnych rynków za pomocą innych środków.
- (63) Zebrane w ten sposób informacje zostały dokładnie przeanalizowane. Potwierdzono, że w USA produkt był w większości przypadków wytwarzany z genetycznie zmodyfikowanej soi, w przeciwieństwie do produktu wytwarzanego w ChRL, Brazylii lub Izraelu. Jednakże nie można było wyciągnąć żadnych wniosków odnośnie do wpływu różnicy między podstawowymi surowcami na właściwości, zastosowania, koszty lub ceny produktu. Ponadto, mimo że na rynku brazylijskim obowiązywało cło importowe w wysokości 14 %, nadal występowały tam znaczne ilości przywożonych koncentratów białka sojowego konkurujących z produktem wytwarzanym lokalnie. W rzeczywistości dwóch brazylijskich producentów, którzy zaoferowali współpracę, reprezentowało około 3/4 konsumpcji w Brazylii, podczas gdy rynek amerykański wydawał się wyraźnie zdominowany przez dwóch bardzo dużych producentów krajowych, z których tylko jeden zaoferował współpracę. W związku z tym, mimo że łączna wielkość rynku amerykańskiego jest większa, wydaje się, że w Brazylii panują lepsze warunki konkurencji, z dwoma dużymi krajowymi producentami i znacznym przywozem. Ponadto, ogólnie rzecz biorąc, wielkość sprzedaży krajowej współpracujących producentów brazylijskich jest tego samego rzędu wielkości co wielkość sprzedaży do UE dokonywanej przez chińskich producentów objętych próbą, a asortyment produktów wydaje się porównywalny. Wreszcie stwierdzono, że rynek krajowy Brazylii jest znacznie większy niż rynek izraelski.
- (64) W związku z powyższym Brazylii została wybrana jako państwo analogiczne. Wybór ten niniejszym się potwierdza.
- b) **Określenie wartości normalnej**
- (65) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących ustalono na podstawie zweryfikowanych informacji uzyskanych od producentów w państwie analogicznym. W przypadkach gdy dane typy produktu na rynku krajowym państwa analogicznego nie były przedmiotem zwykłego obrotu handlowego lub jeśli nie sprzedawano typów podobnych, konstruowano wartość normalną na podstawie art. 2 ust. 3 i art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

(66) Po ujawnieniu ustaleń tymczasowych obliczenia były przedmiotem dalszego uszczegółowienia w celu uwzględnienia uwag przedstawionych przez zainteresowane strony.

5. CENA EKSPORTOWA

(67) Producenci eksportujący dokonywali sprzedaży eksportowej do Unii bezpośrednio niezależnym klientom lub poprzez powiązane przedsiębiorstwa handlowe z siedzibą w ChRL. Cena eksportowa była więc w każdym przypadku ustalana na podstawie art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, tzn. na podstawie cen eksportowych faktycznie zapłaconych lub należnych.

(68) Po ujawnieniu ustaleń tymczasowych obliczenia były przedmiotem dalszego uszczegółowienia w celu uwzględnienia uwag przedstawionych przez zainteresowane strony.

6. PORÓWNANIE

(69) Wartość normalną i ceny eksportowe porównywano na podstawie cen *ex-works*. Aby zapewnić rzetelne porównanie wartości normalnej z ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. We wszystkich przypadkach, w których uznano to za rozsądne, prawidłowe i poparte potwierdzonymi dowodami, dokonano odpowiednich korekt uwzględniających rabaty, koszty transportu, ubezpieczenia, obsługi, załadunku i koszty dodatkowe, koszty pakowania, kredytu i podatki pośrednie.

7. MARGINESY DUMPINGU

(70) Ostateczne marginesy dumpingu zostały wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem.

(71) Dla każdego z trzech współpracujących grup producentów eksportujących objętych próbą margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej w państwie analogicznym ze średnią ważoną ceną eksportową, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

(72) Dla współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą margines dumpingu został obliczony jako średnia trzech objętych próbą grup przedsiębiorstw.

(73) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy w trakcie dochodzenia, przy współpracujących przedsiębiorstwach reprezentujących prawie 90 % łącznego przywozu z ChRL w OD, dla przedsiębiorstw niewspółpracujących ogólnokrajowy margines został ustalony z wykorzystaniem najwyższego marginesu ustalonego dla grup przedsiębiorstw objętych próbą.

(74) Na tej podstawie ostateczne poziomy dumpingu zostały ustalone następująco:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Grupa Crown	59,4 %
Grupa Gushen	55,8 %
Grupa Sinoglory	67,0 %
Nieobjęte próbą przedsiębiorstwa współpracujące	61,3 %
Inne przedsiębiorstwa	67,0 %

D. SZKODA

1. UWAGI WSTĘPNE

(75) W następstwie zmiany zakresu produktu (wyłączenie koncentratów przeznaczonych na paszę dla zwierząt) jedno przedsiębiorstwo – ADM w Niderlandach, które produkuje wyłącznie koncentraty przeznaczone na paszę dla zwierząt, przestano uznawać za część przemysłu unijnego. W rezultacie jedynie skarżący (Solae) wytwarzał w Unii produkt podobny w okresie objętym dochodzeniem. Przedsiębiorstwo Solae posiada obecnie dwa zakłady produkcyjne w UE – jeden w Belgii, gdzie produkuje izolaty białka sojowego, a drugi w Danii, gdzie produkuje koncentraty białka sojowego (koncentraty podstawowe i dalej przetwarzane koncentraty wysokiej wartości, dla których koncentraty podstawowe służą jako produkt pośredni). Kolejny zakład Solae, znajdujący się w Boudreaux we Francji, gdzie produkowano i sprzedawano jedynie proste koncentraty przeznaczone na paszę dla zwierząt, został zamknięty na początku 2009 r.

(76) Jeśli chodzi o produkcję w UE, dochodzenie wykazało, że stosowany przez Solae proces produkcji opiera się wyłącznie na umowie o przerób zawartej z jego szwajcarską spółką matką: Solae Europe. Na mocy tej umowy przedsiębiorstwa Solae Belgium i Solae Denmark przetwarzają surowiec dostarczany przez Solae Europe w zamian za opłatę za usługę. W czasie całego procesu przedsiębiorstwo Solae Europe pozostaje jedynym właścicielem surowców, półproduktów i wyrobów gotowych.

(77) Biorąc pod uwagę, że surowce i produkty gotowe pozostają własnością głównego przedsiębiorstwa, umowy o przerób różnią się pod względem prawnym od innych możliwych umów dotyczących produkcji. W omawianym przypadku wartość dodana wniesiona przez te przedsiębiorstwa w UE wynosi jednak ponad 50 % kosztów produkcji. Udział wartości dodanej odzwierciedla również inwestycje technologiczne i kapitałowe w Unii. Wartość netto tych inwestycji w UE jest znaczna, a przemysł zatrudnia w Unii licznych pracowników.

(78) Należy również zauważyć, że procesy przerobu w UE stanowiłyby „ostatnie istotne przetworzenie” i jako takie sprawiają, że miejscem pochodzenia produktów jest UE.

- (79) W związku z powyższym stwierdzono, że działalność gospodarcza wykonywana w UE przez przedsiębiorstwa Solae Belgium i Solae Denmark może być potencjalnie zagrożona w wyniku praktyk dumpingowych i w związku z tym wymaga ochrony bez względu na charakter prawny tej działalności (przerób lub inny rodzaj produkcji). W świetle powyższych ustaleń uznano Solae Belgium i Solae Denmark za producentów unijnych, którzy stanowią część przemysłu unijnego w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (80) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden eksporter stwierdził, że przedsiębiorstwa prowadzące przerób nie mogą zostać uznane za producentów unijnych i nie powinny brać udziału w dochodzeniach antydumpingowych. Eksporter twierdził, że biorąc pod uwagę, iż surowce i wyroby gotowe pozostawały własnością zarejestrowanego w Szwajcarii (czyli poza UE) przedsiębiorstwa Solae Europe, przedsiębiorstwa Solae Belgium i Solae Denmark nie mogą być uznane za producentów unijnych i nie gwarantują ochrony przed praktykami dumpingowymi.
- (81) Eksporter wskazał, że we wcześniejszych przypadkach, takich jak dotyczący przywozu worków i toreb plastikowych pochodzących z ChRL⁽¹⁾, instytucje postanowiły wyłączyć z próby producentów eksportujących dwa chińskie przedsiębiorstwa, ponieważ nie produkowały one same dużej ilości zadeklarowanych wywożonych produktów, ale przetwarzały je dla innych producentów eksportujących.
- (82) Należy zauważyć, że sytuacja przywołana przez eksportera nie jest porównywalna z sytuacją w niniejszym przypadku. Po pierwsze, chińskie przedsiębiorstwa, których dotyczyło wspomniane powyżej postępowanie w sprawie plastikowych worków i toreb, prowadziły własną produkcję (niebędącą przerobem), choć sprzedaż ich własnych produktów była zbyt mała, aby przedsiębiorstwa te mogły zostać uwzględnione w próbie. W obecnym przypadku natomiast przedsiębiorstwa Solae Belgium i Solae Denmark działają wyłącznie na podstawie umowy o przerób.
- (83) Ponadto Solae Belgium i Solae Denmark w całości należą do Solae Europe, podczas gdy dochodzenie dotyczące chińskich przedsiębiorstw wykluczonych z próby nie wykazało żadnego stosunku własności w odniesieniu do innych producentów eksportujących, dla których produkty były przetwarzane.
- (84) W swoim wniosku eksporter odniósł się także do innego wcześniejszego dochodzenia, a mianowicie dotyczącego przywozu glicyny pochodzącej z ChRL⁽²⁾, w którym Komisja uznała niektóre chińskie przedsiębiorstwa za przedsiębiorstwa handlowe, a nie za producentów, gdyż prowadzona przez nie działalność nie została uznana za produkcję.
- (85) Należy zauważyć, że przypadek dotyczący glicyny także nie potwierdza argumentu eksportera, gdyż chińskie przedsiębiorstwa eksportujące prowadziły jedynie niektóre operacje przetwarzania, w wyniku których nie zmieniał się skład chemiczny lub właściwości fizyczne produktu objętego postępowaniem. Jest to sytuacja zupełnie inna niż w niniejszym przypadku, w którym przedsiębiorstwa unijne przetwarzają ziarna lub płatki soi w białko sojowe, czyli nie tylko zmieniają skład chemiczny lub właściwości fizyczne surowca, lecz również wnoszą znaczną wartość dodaną do produktu końcowego.
- (86) Eksporter stwierdził również, że centrum procesu decyzyjnego dotyczącego całej działalności przetwórczej w Unii znajduje się wyłącznie w przedsiębiorstwie pozaunijnym oraz że przedsiębiorstwa prowadzące przerób są całkowicie i wyłącznie uzależnione od ich szwajcarskiej spółki matki. Eksporter dodał, że w innym przypadku, dotyczącym przywozu octanu winylu pochodzącego z USA⁽³⁾, Komisja wyłączyła producenta unijnego z definicji przemysłu unijnego ze względu na jego związek z przedsiębiorstwem działającym w państwie, którego dotyczyło postępowanie.
- (87) Inna strona zasugerowała również, że w ramach analizy kwestii przerobu i uznania go za proces produkcji należy przeanalizować kwestie, takie jak miejsce głównej siedziby, centrum interesów i zaangażowanie na rynku UE, w sposób analogiczny do analizy powiązanych przedsiębiorstw przeprowadzanej przy definiowaniu przemysłu unijnego.
- (88) Grupa Solae jest rzeczywiście strukturalnie powiązana ze szwajcarską spółką matką i ma także powiązania korporacyjne z przedsiębiorstwami z USA. W postępowaniach antydumpingowych występowała już sytuacja, że przedsiębiorstwa silnie obecne w UE miały tego rodzaju powiązania strukturalne, kapitałowe lub korporacyjne z przedsiębiorstwami spoza UE. Powiązania strukturalne i korporacyjne z przedsiębiorstwami spoza UE nie wpływają jednak na zmianę konkluzji, że skarżący są producentami unijnymi.
- (89) Należy zauważyć, że takie argumenty mogłyby być właściwe do celów art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego oraz do celów zdefiniowania przemysłu unijnego, tylko gdyby Solae Europe było przedsiębiorstwem działającym w państwie, którego dotyczy postępowanie, czyli w tym przypadku w ChRL. Sytuacja taka nie zachodzi i w związku z tym argument eksportera jest bez znaczenia na potrzeby niniejszego dochodzenia.
- (90) Należy ponadto powtórzyć, że własność surowca lub produktu gotowego nie ma decydującego znaczenia w celu zdefiniowania producenta unijnego. Pomimo iż przerób prawnie różni się od innych procesów produkcji, przedsiębiorstwa prowadzące przerób mogą zostać uznane za producentów unijnych.
- (91) Podejście to jest spójne z wcześniejszą praktyką instytucji, jak np. w przeglądzie wygaśnięcia w odniesieniu do przywozu alkoholu furfurylowego pochodzącego z ChRL⁽⁴⁾.

(1) Dz.U. L 270 z 29.9.2006, s. 4.

(2) Dz.U. L 118 z 19.5.2000, s. 6.

(3) Dz.U. L 209 z 17.8.2011, s. 24.

(4) Dz.U. L 323 z 10.12.2009, s. 48.

(92) Należy ponownie podkreślić, że w niniejszym przypadku wartość dodana wnoszona przez przedsiębiorstwa unijne wynosi ponad 50 % kosztów produkcji. Udział wartości dodanej odzwierciedla inwestycje technologiczne i kapitałowe w Unii. Wartość netto tych inwestycji w UE jest znacząca, a przemysł zatrudnia w Unii licznych pracowników.

(93) Podsumowując, przedsiębiorstwa Solae Belgium i Solae Denmark są uważane za producentów unijnych, którzy stanowią część przemysłu unijnego w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będą zwane dalej „przemysłem unijnym”.

(94) Całość produkcji unijnej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, została ustalona na podstawie odpowiedzi skarżącego na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(95) Biorąc pod uwagę, że przemysł unijny składa się z tylko jednego producenta, dane podane poniżej przedstawiono w formie zindeksowanej w celu ochrony poufności, zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego.

2. KONSUMPCJA W UNII

(96) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie wielkości sprzedaży produkcji przemysłu unijnego pochodzącej z przerobu, przeznaczonej na rynek unijny, wielkości przywozu na rynek unijny na podstawie danych Eurostatu oraz szacunkowych danych podanych przez skarżącego.

(97) Kody CN obejmujące niektóre koncentraty białka sojowego dotyczą szerszego wachlarza produktów niż produkt objęty dochodzeniem. W oparciu o szeroko zakrojone badania naukowe i znajomość rynku skarżący przedstawił szacunki dotyczące wartości i wielkości przywozu do Unii produktu objętego dochodzeniem. Owe szacowane wartości zostały zbadane w toku dochodzenia i zostały uznane za wiarygodne. Służby Komisji nie otrzymały żadnych uwag zawierających alternatywne propozycje, które mogłyby podważyć wykorzystanie tych szacunków do celów niniejszego dochodzenia.

(98) Jedna ze stron stwierdziła, że metodyka obliczania wielkości przywozu towarów nie została dostatecznie objaśniona. Nie uzasadniono jednak tej krytycznej uwagi. Strona ta skrytykowała podejście Komisji, nie proponując jednak bardziej odpowiedniej lub wiarygodnej alternatywy. Krytyka dotyczyła głównie faktu, że strona ta nie miała możliwości wypowiedzenia się. Przypomina się, że wersja skargi nieopatrzona klauzulą poufności, określająca metodę wyłączenia, była dostępna w pliku nieopatrzonym klauzulą poufności od chwili wszczęcia postępowania.

(99) Należy przypomnieć, że służby Komisji sprawdziły metodą krzyżową dane przekazane w skardze i nie stwierdziły niczego, co podważałoby zasadność wybranej metody. Ponadto, biorąc pod uwagę fakt, że strony nie

zapropowały alternatywnej metody wyłączenia, ich uwagi uznano za bezpodstawne.

(100) W okresie badanym popyt na rynku unijnym spadł o 8 %. Uściślając, konsumpcja unijna pozostała na tym samym poziomie pomiędzy 2007 i 2008 r., spadła o 8 % w 2009 r. i pozostała stabilna w OD.

Tabela 1

Konsumpcja w Unii	2007	2008	2009	OD
Wielkość (w tonach)	Poufne dane handlowe			
Indeks (2007 = 100)	100	100	92	92

Źródło: Odpowiedzi przemysłu unijnego na pytania zawarte w kwestionariuszu i dane szacunkowe skarżącego oparte na danych Eurostatu.

3. PRZYWÓZ Z PAŃSTWA, KTÓREGO DOTYCZY POSTĘPOWANIE

a) Wielkość

(101) Wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem zwiększyła się w okresie badanym o 15 % i osiągnęła w OD 20 117 ton. Uściślając, przywóz z ChRL pozostał na tym samym poziomie w latach 2007 i 2008, po czym wzrósł o 26 punktów procentowych w 2009 r., kiedy to osiągnął najwyższy poziom. Należy zauważyć, że w OD przywóz z ChRL spadł o około 9 punktów procentowych.

Tabela 2

	2007	2008	2009	OD
Wielkość przywozu po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie (w tonach)	17 495	17 557	22 017	20 117
Indeks (2007 = 100)	100	100	126	115
Udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych z kraju, którego dotyczy postępowanie – forma zindeksowana	100	100	136	125

Źródło: Dane szacunkowe skarżącego oparte na danych Eurostatu.

b) Udział w rynku przywozu objętego postępowaniem

(102) Indeks odzwierciedlający zmianę udziału w rynku przywozu po cenach dumpingowych z ChRL zwiększył się w okresie badanym o 25 %. Pozostał on na tym samym poziomie pomiędzy 2007 i 2008 r., po czym wzrósł o 36 % w 2009 r. W OD spadł on o 11 punktów procentowych.

c) **Ceny**(i) **Zmiany cen**

- (103) Średnia cena importowa wzrosła w rozpatrywanym okresie średnio o 37 %. Uściślając, wzrosła ona początkowo o 48 % między 2007 i 2008 r., a następnie spadła w 2009 r. o 11 punktów procentowych i pozostała na tym poziomie w OD. Średnia cena przywozu z ChRL w OD wynosiła 1 569 EUR za tonę.

Tabela 3

	2007	2008	2009	OD
Cena CIF przywozu z ChRL (EUR/tona)	1 149	1 704	1 570	1 569
Indeks (2007 = 100)	100	148	137	137

Źródło: Dane szacunkowe skarżącego oparte na danych Eurostatu.

(ii) **Podcięcie cenowe**

- (104) W celu analizy podcięcia cenowego porównano średnie ważone ceny sprzedaży producenta unijnego na rzecz niepowiązanych nabywców na rynku unijnym skorygowane do poziomu *ex-works*, w szczególności ze względu na koszty kredytu, dostawy, pakowania i prowizji, z odpowiadającymi im średnimi ważonymi cenami CIF współpracujących eksporterów z ChRL dla pierwszego niezależnego nabywcy na rynku unijnym, skorygowanymi tak, aby obejmowały wszystkie koszty związane z odprawą celną, tj. taryfy celne oraz koszty ponoszone po przywozie (cena wraz z kosztami wyładunku).
- (105) Porównanie to wykazało, że w trakcie OD przywóz produktu objętego postępowaniem podcinał ceny przemysłu unijnego o około 12 %.

Przedsiębiorstwo	Podcięcie cenowe
Grupa Crown	11,1 %
Grupa Gushen	9,6 %
Grupa Sinoglory	15,0 %

- (106) Jedna ze stron zwróciła uwagę, że poziom podcięcia cenowego został obliczony jedynie dla OD i że poprzednie poziomy podcięcia cenowego nie są znane. Strona ta zasugerowała jednak, że biorąc pod uwagę fakt, iż między 2007 r. a OD ceny przywozu z Chin wzrosły bardziej niż ceny przemysłu unijnego, można wnioskować, że podcięcie cenowe zmniejsza się.
- (107) Rzeczywiście, należy zauważyć, że o ile między 2007 r. a OD ceny przywozu z Chin wzrosły o 37 %, to ceny przemysłu unijnego wzrosły tylko o 15 % (zob. motyw 119 poniżej). Jest więc wobec tego jasne, że w odniesieniu do średnich cen między 2007 r. a OD różnica między cenami chińskimi a cenami w UE zmniejszyła się.

4. SYTUACJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (108) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich czynników i wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł unijny w badanym okresie.
- (109) Do celów analizy szkody ustalono wskaźniki szkody na podstawie informacji pochodzących z należycie sprawdzonych, pełnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedstawione przez skarżącego.

a) **Produkcja**

- (110) Produkcja unijna między rokiem 2007 a OD zmniejszyła się o 14 %. Ściślej, spadła ona o 8 % w 2008 r., po czym ponownie obniżyła się o kolejne 15 punktów procentowych w 2009 r. Odnotowano jednak wyraźną poprawę między 2009 r. a OD, kiedy to produkcja wzrosła o 9 punktów procentowych.

Tabela 4

	2007	2008	2009	OD
Produkcja (w tonach)	Poufne dane handlowe			
Indeks (2007 = 100)	100	92	77	86

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

b) **Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych**

- (111) Moce produkcyjne producenta unijnego utrzymywały się na stałym poziomie w całym okresie badanym.

Tabela 5

	2007	2008	2009	OD
Moce produkcyjne (w tonach)	Poufne dane handlowe			
Indeks (2007 = 100)	100	100	100	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	Poufne dane handlowe			
Indeks (2007 = 100)	100	92	77	86

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (112) Wskaźnik obrazujący zmiany wykorzystania mocy produkcyjnych zmniejszył się o 14 % w badanym okresie. Między 2007 a 2008 r. zmniejszyło się ono o 8 %, a w 2009 r. o kolejne 15 punktów procentowych. Następnie wzrosło ono w OD o 9 punktów procentowych. Zmiany stopy wykorzystania mocy produkcyjnych odzwierciedlają rozwój produkcji w badanym okresie, przy uwzględnieniu faktu, że moce produkcyjne pozostały na tym samym poziomie.

- (113) Należy zauważyć, że pomimo ogólnego zmniejszenia wykorzystania zdolności produkcyjnych pozostało ono stosunkowo wysokie i wynosiło w OD ponad 80 %.

c) Wielkość sprzedaży

- (114) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rzecz niepowiązanych klientów na rynku unijnym spadła w badanym okresie o 8 %. Sprzedaż spadła o 9 % między 2007 i 2008 r. i o kolejne 5 punktów procentowych w 2009 r. Odnotowano jednak wyraźną poprawę między 2009 r. a OD, kiedy to sprzedaż wzrosła o około 6 punktów procentowych.

Tabela 6

	2007	2008	2009	OD
Sprzedaż w UE (w tonach)	Poufne dane handlowe			
Indeks (2007 = 100)	100	91	86	92

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

d) Udział w rynku

- (115) Ogólnie rzecz biorąc, w okresie badanym przemysł unijny utrzymał swój udział w rynku. Dokładniej rzecz ujmując, wskaźnik udziału w rynku zmniejszył się o 9 % między 2007 i 2008 r., natomiast już w 2009 r. ponownie wzrósł on o 1 punkt procentowy, a następnie wzrósł w OD o 7 punktów procentowych.

Tabela 7

	2007	2008	2009	OD
Udział w rynku przemysłu unijnego	Poufne dane handlowe			
Indeks (2007 = 100)	100	91	92	99

Źródło: Odpowiedzi przemysłu unijnego na pytania zawarte w kwestionariuszu i dane szacunkowe skarżącego oparte na danych Eurostatu.

e) Wzrost

- (116) Między 2007 r. a OD, gdy konsumpcja unijna spadła o 8 %, wielkość sprzedaży także zmniejszyła się o 8 %, a udział przemysłu unijnego w rynku utrzymywał się na stabilnym poziomie.

f) Zatrudnienie

- (117) Poziom zatrudnienia spadł o 7 % w okresie od 2007 r. do OD. Wzrósł on nieznacznie między 2007 a 2008 r., a następnie gwałtownie obniżył się o 10 punktów procentowych w 2009 r. Zatrudnienie wzrosło jednak ponownie o 2 punkty procentowe w OD.

Tabela 8

	2007	2008	2009	OD
Zatrudnienie (liczba osób)	Poufne dane handlowe			
Indeks (2007 = 100)	100	101	91	93

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

g) Wydajność

- (118) Wydajność, mierzona jako produkcja (w tonach) na pracownika rocznie, zmniejszyła się o 7 % w badanym okresie. Spadek ten odzwierciedla fakt, że produkcja zmniejszała się w szybszym tempie niż zatrudnienie. Należy jednak odnotować, że między 2009 r. a OD wydajność wzrosła o 8 punktów procentowych, odzwierciedlając wzrost produkcji w jeszcze większym tempie niż wzrost zatrudnienia.

Tabela 9

	2007	2008	2009	OD
Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	Poufne dane handlowe			
Indeks (2007 = 100)	100	91	85	93

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

h) Czynniki mające wpływ na ceny sprzedaży

- (119) Średnie ceny sprzedaży producentów unijnych wzrosły o około 15 % w okresie badanym. Średnia cena wzrosła w 2008 i 2009 r. (odpowiednio o 8 % i 10 punktów procentowych), po czym spadła nieznacznie w OD o 3 punkty procentowe. Ogólnie, ceny produktu objętego dochodzeniem są w znacznej mierze zależne od kosztów głównych surowców (tj. soi lub płatków soi) oraz energii. Razem stanowią one znaczną część kosztów produkcji. Należy zauważyć, że rynek soi jest zmienny i charakteryzuje się dużymi wahaniami w skali roku lub nawet miesiąca.

- (120) Biorąc pod uwagę znaczne różnice cen sprzedaży różnych typów produktu objętego dochodzeniem, zmiany średniej ceny sprzedaży powinny być traktowane ostrożnie, gdyż każda zmiana średniej ceny jest silnie uzależniona od zmian w asortymencie produktu.

Tabela 10

	2007	2008	2009	OD
Cena jednostkowa na rynku UE (EUR/tonę)	Poufne dane handlowe			
Indeks (2007 = 100)	100	108	118	115

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(i) Wielkość marginesu dumpingu

- (121) Biorąc pod uwagę wielkość przywozu z ChRL, jego udział w rynku i ceny, wpływu rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł unijny nie można uznać za nieistotny.

j) Zapasy

- (122) Poziom zapasów na koniec okresu utrzymywał się na tym samym poziomie między 2007 r. a OD. Należy zauważyć, że zapasy stanowią raczej niewielką część rocznej produkcji, a zatem znaczenie tego wskaźnika dla celów analizy szkody jest ograniczone.

Tabela 11

	2007	2008	2009	OD
Stan zapasów na koniec okresu (w tonach)	Poufne dane handlowe			
Indeks (2007 = 100)	100	90	110	99

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

k) Place

- (123) Roczne koszty pracy wzrosły o 7 % między 2007 r. a OD. Wzrosły one o 5 % między 2007 i 2008 r., następnie spadły o 2 punkty procentowe w 2009 r. i ponownie wzrosły, o 4 punkty procentowe, w OD.

Tabela 12

	2007	2008	2009	OD
Roczne koszty pracy (EUR)	Poufne dane handlowe			
Indeks (2007 = 100)	100	105	103	107

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

l) Rentowność i zwrot z inwestycji

- (124) W okresie badanym rentowność sprzedaży produktu podobnego na rynku UE na rzecz niepowiązanych klientów, wyrażona jako odsetek sprzedaży netto, znacznie się wahała. O ile w latach 2007 i 2009 r. przemysł unijny osiągał zyski, to w 2008 r. i w OD poniósł on straty. Zmienna rentowność może być spowodowana wahaniami na rynku soi.

Tabela 13

	2007	2008	2009	OD
Rentowność w UE (%) (sprzedaży netto)	Poufne dane handlowe			
Indeks (2007 = 100)	100	- 89	10	- 45

	2007	2008	2009	OD
Zwrot z inwestycji (zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji)	Poufne dane handlowe			
Indeks (2007 = 100)	100	- 160	- 9	- 109

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (125) Zwrot z inwestycji („ROI”), wyrażony jako procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji, był zasadniczo zgodny z tendencją rentowności.

m) Przepływy pieniężne i zdolność do pozyskania kapitału

- (126) Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej w badanym okresie znacznie się wahały. Wychodząc od wartości dodatnich w 2007 r., pogorszyły się one w 2008 r., osiągając wartości ujemne, po czym ponownie poprawiły się w 2009 r., a następnie wróciły do wartości ujemnych w OD. Ogólnie rzecz biorąc, przepływ środków pieniężnych był zasadniczo zgodny z tendencją rentowności.

- (127) Nic nie wskazuje na to, by przemysł unijny napotykał trudności w pozyskiwaniu kapitału, głównie ze względu na fakt, że należał on do większej grupy.

Tabela 14

	2007	2008	2009	OD
Przepływy pieniężne (EUR)	Poufne dane handlowe			
Indeks (2007 = 100)	100	- 93	24	- 7

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

n) Inwestycje

- (128) Roczne inwestycje w produkcję produktu podobnego wzrosły o 4 % między 2007 i 2008 r., a następnie wzrosły ponownie o 29 punktów procentowych w 2009 r. W OD natomiast spadły nieznacznie, o 5 punktów procentowych. Ogółem w badanym okresie inwestycje wzrosły o 28 %.

Tabela 15

	2007	2008	2009	OD
Inwestycje netto (EUR)	Poufne dane handlowe			
Indeks (2007 = 100)	100	104	133	128

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5. WNIOSKI DOTYCZĄCE SZKODY

- (129) Z analizy danych wynika, że zasadniczo przemysł unijny zmniejszył swoją produkcję, wykorzystanie mocy produkcyjnych, sprzedaż, zatrudnienie i produktywność w badanym okresie. Wzrosły natomiast koszty wynagrodzeń.

- (130) Jednocześnie ten negatywny obraz łagodzi fakt, że w odniesieniu do większości z tych wskaźników odnotowano pozytywne zmiany pomiędzy 2009 r. a OD (2010 r.). W szczególności w latach 2009 i 2010 (OD) produkcja i wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosły o 9 punktów procentowych; sprzedaż w UE oraz udział w rynku zwiększyły się odpowiednio o 6 i 7 punktów procentowych; zatrudnienie wzrosło o 2 punkty procentowe, a wydajność - nawet o 8 punktów procentowych.
- (131) Ponadto udział w rynku całego przemysłu unijnego w badanym okresie był stabilny. Po spadku w 2008 r. ponownie wzrósł on już w 2009 r. W 2010 r. osiągnął poziom bardzo zbliżony do poziomu z 2007 r.
- (132) Rentowność, a także zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne (oba wskaźniki ściśle związane z rentownością), odzwierciedlają niejednorodną sytuację gospodarczą przemysłu unijnego. Choć ogólnie zmniejszyły się one w okresie między 2007 r. a OD, to wykazywały także znaczne wahania i wskazywały na zmienny charakter rynku.
- (133) Inwestycje netto wyraźnie wzrosły pomiędzy 2007 i 2009 r. (o 33 %), a w 2010 r. (OD) odnotowano jedynie niewielki spadek (o 5 punktów procentowych).
- (134) Rzeczywisty poziom strat poniesionych przez przemysł unijny w OD także jest stosunkowo umiarkowany.
- (135) W świetle powyższego stwierdza się, że przemysł unijny poniósł szkodę. Zważywszy jednak na stosunkowo nieznaczny poziom rzeczywistej straty poniesionej przez przemysł unijny w OD oraz na oznaki poprawy sytuacji pod koniec okresu badanego, szkoda ta nie może być uznana za istotną w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (136) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący dowodził, że szkoda w tym przypadku powinna być uznana za istotną, ponieważ w niektórych innych przypadkach, rzekomo w podobnych okolicznościach (tj. gdy pod koniec okresu badanego obserwowano pozytywne tendencje) ⁽¹⁾ ustalenia były odmienne. Skarżący twierdził również, że uwzględnienie późniejszej części okresu badanego i wyciągnięcie wniosków na podstawie oznak wzrostu w tym okresie jest niezgodne z przepisami WTO ⁽²⁾.
- (137) Należy zauważyć w tym względzie, że każdy przypadek musi być oceniany odrębnie. W tym szczególnym przypadku w dochodzeniu nie tylko stwierdzono wyraźne oznaki ożywienia przemysłu unijnego pod koniec okresu badanego, ale również stosunkowo niewielką skalę negatywnych tendencji. Dla przykładu, udział w rynku przemysłu unijnego pozostawał stabilny i, ogólnie rzecz biorąc, stosunkowo wysoki, wykorzystanie mocy produkcyjnych nieznacznie spadło, lecz utrzymało się na poziomie powyżej 80 %, a poziom inwestycji wzrósł. Natomiast w przypadku sprawy dotyczącej przywozu kwasu szczawiowego ⁽³⁾ przemysł unijny utracił w OD 9 % udziału w rynku w porównaniu z pierwszym rokiem okresu badania szkody ⁽⁴⁾. W sprawie dotyczącej przywozu kwasu cytrynowego ⁽⁵⁾ doszło do podobnej utraty udziału w rynku i zmniejszenia poziomu inwestycji ⁽⁶⁾.
- (138) W odniesieniu do zobowiązań w ramach WTO przywołane sprawozdanie panelu odnosi się do zupełnie innej sytuacji, w której organ dochodzeniowy poddał analizie jedynie częściowe dane odnoszące się do 6 miesięcy z każdego z trzech kolejnych lat i oparł swoje ustalenia na tej niekompletnej analizie. Sytuacja w przedmiotowej sprawie jest inna, ponieważ analiza szkody obejmuje dane z czterech pełnych kolejnych lat i dodatkowo podkreśla fakt, że pod koniec tego czteroletniego okresu odnotowano pozytywny kierunek wielu analizowanych tendencji w porównaniu z rokiem poprzedzającym OD.
- (139) W związku z tym stwierdza się ostatecznie, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny nie może być uznana za istotną w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. WPROWADZENIE

- (140) Bez uszczerbku dla ustaleń odnoszących się do braku istotnej szkody oraz przy założeniu, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny mogła być uznana za istotną, Komisja zbadała potencjalny związek przyczynowy.
- (141) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana przywozem po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie. Ponadto zbadano również znane czynniki, inne niż przywóz po cenach dumpingowych, które mogły spowodować szkodę dla przemysłu unijnego, aby upewnić się, że żadna szkoda wynikająca z tego rodzaju innych czynników nie została przypisana przywózowi po cenach dumpingowych.

⁽¹⁾ Skarżący przywołuje w szczególności przywóz kwasu szczawiowego pochodzącego z Indii i Chin (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 1) i przywóz kwasu cytrynowego pochodzącego z Chin (Dz.U. L 143 z 3.6.2008, s. 13).

⁽²⁾ Skarżący odwołuje się do sprawozdania końcowego panelu w sporze WT/DS331/R Meksyk – cła antidumpingowe dla stalowych rur i przewodów z Gwatemali.

⁽³⁾ Dz.U. L 106 z 18.4.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Zob. rozporządzenie Komisji (UE) nr 1043/2011 nakładające tymczasowe cło antidumpingowe (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 1, motyw 77).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 323 z 3.12.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Zob. rozporządzenie Komisji (WE) nr 488/2008 nakładające tymczasowe cło antidumpingowe (Dz.U. L 143 z 3.6.2008, s. 13, odpowiednio motywy 68 i 72).

2. WPŁYW PRZYWOZU TOWARÓW PO CENACH DUMPINGOWYCH

- (142) Przywóz produktu, którego dotyczy postępowanie, wzrósł o 15 % między 2007 r. a OD, a odpowiadający mu udział w rynku wzrósł o 25 %, pomimo zmniejszającego się popytu na rynku unijnym. Zmiany te ogólnie zbiegły się w czasie z niekorzystną sytuacją gospodarczą przemysłu unijnego. W okresie, gdy przemysł unijny zdołał utrzymać swój udział w rynku, przywóz z Chin zyskał ponad 5 punktów procentowych.
- (143) Na tej podstawie na pierwszy rzut oka wydaje się, że istnieje związek przyczynowy pomiędzy przywozem z ChRL a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (144) Bardziej szczegółowe analizy wpływu przywozu po cenach dumpingowych na sytuację przemysłu unijnego nie wykazują jednak wyraźnej korelacji. Na przykład, gdy przywóz towarów z ChRL prawie w ogóle nie wzrósł między 2007 a 2008 r. (motyw 101), a cena importowa CIF wzrosła o 48 punktów procentowych (motyw 103), przemysł unijny poniósł w 2008 r. znaczne straty i zmniejszył swój udział w rynku. Natomiast gdy chiński przywóz zwiększył się o 26 % między 2008 i 2009 r., a jego cena importowa CIF spadła o 11 punktów procentowych, przemysł unijny zachował udziały w rynku i wyrównał straty poniesione w 2008 r. Również między 2009 r. a OD, gdy przywóz z ChRL zachował swoją pozycję na rynku unijnym, sytuacja przemysłu unijnego wyraźnie się poprawiła, jak wspomniano powyżej w analizie szkody.
- (145) Ten brak korelacji pomiędzy przywozem z ChRL i tendencjami wskaźników szkody wyraźnie wskazuje, że do powstania szkody poniesionej przez przemysł unijny przyczyniły się inne czynniki, a być może ją spowodowały. Kwestia ta zostanie omówiona poniżej.

3. WPŁYW INNYCH CZYNNIKÓW

- (146) W kontekście związku przyczynowego przeanalizowano następujące inne czynniki: (i) spadek popytu w Unii, prawdopodobnie częściowo związany z kryzysem finansowym i gospodarczym w latach 2008/2009; oraz (ii) wahania na rynku soi.
- (i) Spadek popytu w Unii, prawdopodobnie częściowo związany z kryzysem finansowym i gospodarczym w latach 2008/2009**
- (147) W okresie badanym można było zaobserwować spadek konsumpcji w Unii, który wyniósł 8 %, jeśli porównać 2007 z 2010 r. (OD). Przyczyniło się to do rozwinięcia się wielu czynników szkody. Porównując powyższe dwa okresy, wielkość sprzedaży przemysłu unijnego także spadła o 8 %. Inne przykłady dotyczą zatrudnienia, które w 2010 r. było o 7 % mniejsze niż w 2007 r., i wydajności – także o 7 % mniejszej w 2010 r. niż w 2007 r. Jest zatem oczywiste, że spadek popytu, niezależnie od jego głębokich przyczyn, był jednym z głównych czynników zmian kondycji przemysłu unijnego.

- (148) Mimo że przyczyny spadku popytu nie mają bezpośredniego zastosowania dla analizy związku przyczynowego, mógł on być spowodowany, przynajmniej częściowo, przez kryzys finansowy i gospodarczy. W tym kontekście należy zauważyć, że popyt spadł w szczególności w latach 2008 i 2009. Ze względu na zbieżność w czasie spadek o 8 punktów procentowych między 2008 a 2009 r. był najprawdopodobniej związany z kryzysem gospodarczym. W związku z tym można stwierdzić, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny spowodowana była kryzysem gospodarczym i wynikającym z niego spadkiem popytu.
- (149) Należy również zauważyć, że Solae Belgium stwierdziło w swoim sprawozdaniu rocznym za 2009 r., że spowodowane kryzysem finansowym niższe przychody z aktywów finansowych miały negatywny wpływ na sytuację finansową przedsiębiorstwa.
- (150) Należy także powtórzyć, że przemysł unijny poprawił swoją sytuację gospodarczą między 2009 r. a OD. Poprawa ta wyraźnie zbiegła się w czasie z ogólnym ożywieniem gospodarczym.
- (151) W związku z powyższym uważa się, że główną przyczyną szkody poniesionej przez przemysł unijny był spadek popytu, prawdopodobnie częściowo spowodowany przez kryzys gospodarczy.
- (152) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący stwierdził, że kryzys finansowy i gospodarczy nie spowodował szkody, ale nie dostarczył żadnych przekonujących argumentów w tej kwestii, a jedynie wskazał na szereg innych przypadków ⁽¹⁾, w których ustalenia były odmienne.
- (153) W tym zakresie należy ponownie podkreślić, że każdy przypadek musi być oceniany odrębnie. W tym szczególnym przypadku nie zmienia to faktu, że spadek popytu, prawdopodobnie częściowo spowodowany przez kryzys gospodarczy, przyczynił się do złej sytuacji przemysłu unijnego, przy jednoczesnym braku wyraźnej korelacji między przywozem po cenach dumpingowych a sytuacją przemysłu unijnego. Jak wyjaśniono powyżej, co najmniej w pewnym zakresie zostało to wyraźnie wykazane w rocznym sprawozdaniu przedsiębiorstwa Solae Belgium z 2009 r.
- (154) Niemniej jednak między sprawami przytaczanymi przez skarżącego a niniejszym przypadkiem można zauważyć wyraźne różnice. Szereg z nich przedstawiono w motywach poniżej.

⁽¹⁾ Tkaniny siatkowe o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzące z ChRL (Dz.U. L 43 z 17.2.2011, s. 9); kwas szczawiowy pochodzący z Indii i ChRL (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 1); włókno szklane pochodzące z ChRL (Dz.U. L 67 z 15.3.2011, s. 1) i płytki ceramiczne pochodzące z ChRL (Dz.U. L 70 z 17.3.2011, s. 5)

- (155) W sprawie dotyczącej kwasu szczawiowego⁽¹⁾, mimo że niektóre wskaźniki rzeczywiście wykazywały pozytywne zmiany w okresie od 2009 r. do OD, udział przemysłu unijnego w rynku spadł. Natomiast w niniejszym przypadku udział ten wzrósł niemal do poziomu z 2007 r.⁽²⁾ Ponadto w sprawie dotyczącej kwasu szczawiowego nie odnotowano braku korelacji w kolejnych latach między przywozem po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a tendencjami wskaźników szkody, co jest charakterystyczne dla niniejszego przypadku. Inne są także tendencje rentowności, a mianowicie, w niniejszym przypadku rentowność wykazuje znaczne wahania. Na koniec - w niniejszym przypadku rynek jest wysoce zmienny.
- (156) W sprawie dotyczącej tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych⁽³⁾ udział przemysłu unijnego w rynku spadał z roku na rok - łącznie o 12 punktów procentowych⁽⁴⁾. Jednocześnie udział chińskiego przywozu stale rósł z roku na rok - łącznie o 12,4 punktów procentowych⁽⁵⁾. W niniejszym przypadku udział chińskiego przywozu wzrastał aż do 2009 r., by potem zmniejszać się w okresie od 2009 r. do OD. Jednocześnie udział przemysłu unijnego w rynku spadł już w roku 2008, by powrócić niemal do poziomu z 2007 r.
- (157) W sprawie dotyczącej włókien szklanych⁽⁶⁾ udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych stale rósł z roku na rok - łącznie o 6,3 punktów procentowych⁽⁷⁾.
- (158) W sprawie dotyczącej płytek ceramicznych⁽⁸⁾ udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych stale rósł⁽⁹⁾. Ponadto inaczej kształtował się poziom zapasów. W sprawie dotyczącej płytek ceramicznych wzrost zapasów był znamionym czynnikiem szkody⁽¹⁰⁾. Na koniec, z dochodzenia w sprawie dotyczącej płytek ceramicznych wynika, że mimo ożywienia w sektorze budownictwa, wskaźniki dotyczące przemysłu unijnego wykazywały tendencje spadkowe⁽¹¹⁾.
- (159) Wreszcie w sprawie dotyczącej alkoholi tłuszczowych⁽¹²⁾ zmiany wskaźników szkody w okresie między 2009 r. a OD różniły się od zmian w niniejszym przypadku (np. spadło zatrudnienie)⁽¹³⁾, a wielkość przywozu po cenach dumpingowych i jego udział w rynku wzrosły między 2009 r. a OD⁽¹⁴⁾.
- (160) W związku z tym wniosek skarżącego musi zostać odrzucony.
- (ii) **Zmienność rynku soi**
- (161) Powyżej wykazano, że rentowność przemysłu unijnego cechują znaczne wahania, co wskazuje na zmienność rynku.
- (162) Zmienność ta jest ściśle związana z wahaniami na rynku surowców. Rynek kasowy głównego surowca – soi – tradycyjnie charakteryzuje się dużymi wahaniami w skali miesiąca i roku⁽¹⁵⁾, podczas gdy ceny produktu końcowego, czyli produktu objętego dochodzeniem, raczej utrzymują się na stałym poziomie (ponieważ oparte są na długoterminowych umowach). W związku z tym poziom rentowności produktu objętego dochodzeniem jest w dużym stopniu uzależniony od sytuacji panującej na rynku soi.
- (163) W tym kontekście należy odnotować, że w 2008 r. rzeczywiście odnotowano znaczący wzrost cen soi, który miał istotny wpływ na rentowność i ogólną sytuację przemysłu unijnego. Sam skarżący przyznał, że wzrost cen soi przyczynił się do jego niekorzystnej sytuacji w 2008 r.
- (164) Biorąc powyższe pod uwagę, jest oczywiste, że zmienność na rynku soi również była ważną przyczyną szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (165) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący twierdził, że zmienność cen soi nie mogła zerwać związku przyczynowego i miała znaczenie jedynie w odniesieniu do strat poniesionych w 2008 r. Nie przedstawiono jednak żadnych dowodów w tym zakresie.
- (166) Należy zauważyć, że wzrost cen soi zbiega się ze słabymi wynikami finansowymi przemysłu unijnego i biorąc pod uwagę fakt, że wysokie ceny soi uznano za główną przyczynę strat w 2008 r., nie ma żadnego szczególnego powodu, by inaczej traktować straty poniesione w 2010 r., które także zbiegły się ze wzrostem cen soi.
- (167) W związku z tym wniosek skarżącego musi zostać odrzucony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 1.

⁽²⁾ Ibidem, motyw 75.

⁽³⁾ Dz.U. L 43 z 17.2.2011, s. 9.

⁽⁴⁾ Ibidem, motyw 75.

⁽⁵⁾ Ibidem, motyw 66.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 67 z 15.3.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ Ibidem, motyw 64.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 70 z 17.3.2011, s. 5.

⁽⁹⁾ Ibidem, motyw 73.

⁽¹⁰⁾ Ibidem, motywy 93–95 i 125.

⁽¹¹⁾ Ibidem, motyw 124.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 122 z 11.5.2011, s. 47.

⁽¹³⁾ Ibidem, motyw 85.

⁽¹⁴⁾ Ibidem, motyw 70.

4. WNIOSKI W SPRAWIE ZWIĄZKU PRZYCZYNOWEGO

- (168) Inne czynniki, a w szczególności spadek popytu (prawdopodobnie częściowo spowodowany przez kryzys gospodarczy w latach 2008–2009) i zmienny rynek głównego surowca, były ważnymi przyczynami szkody dla przemysłu unijnego.

⁽¹⁵⁾ Publicznie dostępne dane (zob. na przykład: <http://www.indexmundi.com>) pokazują, że miesięczne zmiany cen soi mogą wynosić nawet +/- 15 %.

(169) Ponieważ powyższe czynniki naruszyły związek przyczynowy nawet przy założeniu, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę, nie można stwierdzić, że przywóz po cenach dumpingowych z ChRL spowodował jakąkolwiek szkodę.

F. INTERES UNII

(170) Ponieważ powyżej ustalono, że przemysł unijny nie poniósł szkody, którą można zaklasyfikować jako istotną, a ponadto inne czynniki przerwały związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych a szkodą, badanie interesu Unii nie jest konieczne.

G. ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA

(171) W świetle wniosków wyciągniętych w odniesieniu do braku istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny i wobec braku związku przyczynowego, zgodnie z art. 9 rozporządzenia podstawowego, postępowanie powinno zostać zakończone bez nałożenia środków.

(172) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o ostatecznych ustaleniach i o zamiarze zakończenia

dochodzenia i miały możliwość przedstawienia uwag. Ich uwagi zostały rozpatrzone, ale nie zmieniają wniosków wyciągniętych powyżej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych koncentratów białka sojowego pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 czerwca 2012 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący